

Reial decret 363/1995, de 10 de març, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 30, de 4 de febrer de 2003, i en el suplement en català número 6, d'1 de març de 2003, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 1325, segona columna, al primer paràgraf del preàmbul, on diu: «...Directiva 91/155/CEE de la Comissió, modificada...», ha de dir: «...Directiva 91/155/CEE de la Comissió, de 5 de març de 1991, modificada...».

A la pàgina 1325, segona columna, se substitueix el segon paràgraf del preàmbul pel següent: «Recentment s'ha publicat la Directiva 2001/58/CE de la Comissió, de 27 de juliol de 2001, que modifica per segona vegada la Directiva 91/155/CEE, per la qual es defineixen i es fixen les modalitats del sistema d'informació específica respecte dels preparats perillosos, i en la qual s'estableix una nova guia per a l'elaboració de les fitxes de dades de seguretat. La seva aplicació permet millorar els criteris tècnics que han de fer servir els responsables de la comercialització d'una substància química per elaborar les fitxes esmentades.»

A la pàgina 1326, primera columna, després del tercer paràgraf del preàmbul, hi ha d'aparèixer un quart paràgraf amb la redacció següent: «En l'elaboració d'aquest Reial decret s'han escoltat els sectors afectats.»

A la pàgina 1326, primera columna, a la fórmula de promulgació, on diu: «...de Ciència i Tecnologia, escoltats els sectors afectats, d'acord amb el Consell d'Estat...», ha de dir: «...de Ciència i Tecnologia, d'acord amb el Consell d'Estat...».

A la pàgina 1326, primera columna, a l'apartat 2 de l'article únic, ha de dir: «El text de l'annex XI del Reglament sobre notificació de substàncies noves, classificació, evasament i etiquetatge de substàncies perilloses se substitueix pel text de l'annex d'aquest Reial decret.»

MINISTERI DE SANITAT I CONSUM

6049 *CORRECCIÓ de errades a l'Ordre SCO/249/2003, de 5 de febrer, per la qual es modifiquen els annexos del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, sobre productes cosmètics.* («BOE» 73, de 26-3-2003.)

Havent observat errades a l'Ordre SCO/249/2003, de 5 de febrer, per la qual es modifiquen els annexos del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, sobre productes cosmètics, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 39, de 14 de febrer de 2003, i en el suplement en català número 6, d'1 de març de 2003, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la segona part de l'annex III, pàgina 1492, número d'ordre 62, columna (B), on diu: «Musketone», ha de dir: «Musk ketone».

A la mateixa pàgina, primera part de l'annex VII, número d'ordre 26, columna (b), on diu: «Dimethicoldiehybenzal malonate», ha de dir: «Dimethicodiethylbenzal malonate».

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

6134 *TRACTAT d'extradició entre el Regne d'Espanya i la República de l'Índia, fet a Madrid el 20 de juny de 2002.* («BOE» 74, de 27-3-2003.)

TRACTAT D'EXTRADICIÓ ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE L'ÍNDIA

El Regne d'Espanya i la República de l'Índia, d'ara endavant anomenats els estats contractants,

Amb la voluntat de fer més eficaç la cooperació entre els dos països en l'esfera de la prevenció i de la repressió de la delinqüència, especialment pel que fa a la delinqüència organitzada i al terrorisme, mitjançant la concertació d'un tractat d'extradició,

Han convingut:

ARTICLE 1

Obligació de concedir l'extradició

1. Cada Estat contractant acorda concedir a l'altre l'extradició, en les circumstàncies i d'acord amb les condicions establertes en aquest Tractat, de les persones que, estant acusades o havent estat condemnades per un delictes que doni lloc a l'extradició, segons el que estableix l'article 2, comès en el territori d'un Estat, estiguin en el territori de l'altre Estat.

2. També s'ha de concedir l'extradició respecte d'un delictes que doni lloc a l'extradició d'acord amb l'article 2, comès fora del territori de l'Estat requeridor però respecte del qual aquest tingui jurisdicció, si l'Estat requerit, en circumstàncies anàlogues, tindria jurisdicció sobre aquest delictes. En aquests casos, l'Estat requerit ha de tenir en compte totes les circumstàncies, inclosa la gravetat del delictes.

ARTICLE 2

Delictes que donen lloc a l'extradició

1. S'ha de concedir l'extradició respecte als delictes que les lleis de l'Estat requeridor i de l'Estat requerit castiguen amb pena privativa de llibertat de com a mínim un any de durada o bé amb una pena més greu. Quan s'ha dictat una condemna a una pena de presó en el territori de l'Estat requeridor, la sanció imposada ha de tenir una durada mínima de sis mesos.

2. Si la sol·licitud d'extradició es refereix a diversos delictes diferents castigats, cada un d'ells, per la llei de l'Estat requeridor i per la llei de l'Estat requerit amb pena privativa de llibertat, però alguns d'aquests delictes no compleixen el requisit relatiu a la durada de la pena, l'Estat requerit també té la facultat de concedir l'extradició per aquests últims.

ARTICLE 3

Delictes polítics

1. Es pot denegar l'extradició si el delictes pel qual se sol·licita és de caràcter polític.

2. Als efectes d'aquest Tractat, no es consideren de caràcter polític els delictes següents:

a) els delictes compresos en l'àmbit del Conveni per a la repressió de l'apoderament il·lícit d'aeronaus, obert a la signatura a l'Haia el 16 de desembre de 1970;

b) els delictes compresos en l'àmbit del Conveni per a la repressió dels actes il·lícits contra la seguretat de l'aviació civil, obert a la signatura a Mont-real el 23 de setembre de 1971;

c) els delictes compresos en l'àmbit de la Convenció sobre la prevenció i el càstig de delictes contra persones internacionalment protegides, inclusivament els agents diplomàtics, obert a la signatura a Nova York el 14 de desembre de 1973;

d) els delictes compresos en l'àmbit del Conveni internacional contra la presa d'ostatges, obert a la signatura a Nova York el 18 de desembre de 1979;

e) l'assassinat;

f) l'homicidi;

g) les agressions amb resultat de lesions corporals efectives, o amb resultat de danys corporals, ferides intencionades o lesions greus per mitjà d'armes, de substàncies perilloses o de qualsevol altra manera;

h) les explosions provocades que puguin posar en perill vides o causar danys greus a la propietat;

i) la fabricació o possessió d'una substància explosiva per una persona que es proposi, per si mateixa o per mitjà d'una altra, de posar en perill vides o causar danys greus a la propietat;

j) la possessió d'una arma de foc o de munició per una persona que es proposi, per si mateixa o per mitjà d'una altra, de posar en perill vides;

k) l'ús d'una arma de foc per una persona per tal de resistir-se o d'impedir l'arrest o la detenció d'ella mateixa o d'una altra persona;

l) els danys ocasionats en béns que s'utilitzin per a serveis públics o altres finalitats per tal de posar vides en perill o amb un menyspreu temerari per donar lloc a aquesta possibilitat;

m) el segrest, el rapte o la detenció il·legal, inclosa la presa d'ostatges;

n) la incitació a l'assassinat;

o) qualsevol altre delicte relacionat amb el terrorisme que, en el moment de formular-se la sol·licitud, no sigui de caràcter polític d'acord amb la llei de l'Estat requerit;

p) la temptativa o conspiració per cometre qualsevol dels delictes esmentats més amunt o la participació com a còmplice d'una altra persona que cometi o intenti cometre qualsevol d'aquests delictes.

3. Als efectes d'aquest Tractat, no es considera delicte polític l'atemptat contra la vida d'un cap d'Estat, d'un cap de govern o d'un membre de la seva família.

4. L'aplicació d'aquest article no afecta les obligacions que els estats contractants hagin contret o contreguin en el futur en virtut de qualsevol altre conveni internacional de caràcter multilateral.

ARTICLE 4

Delictes militars

Queda exclosa de l'àmbit d'aplicació d'aquest Tractat l'extradició per delictes militars que no constitueixin delictes de naturalesa comuna.

ARTICLE 5

Delictes fiscals

S'ha de concedir l'extradició de conformitat amb les disposicions d'aquest Tractat pels delictes de caràcter fiscal, inclosos els delictes en matèria d'impostos, duanes i canvi.

ARTICLE 6

Extradició de nacionals

1. Un Estat contractant pot concedir l'extradició dels seus nacionals a l'altre Estat contractant. En cas que no es concedeixi l'extradició, l'Estat requerit, a petició de l'Estat requeridor, ha de sotmetre el cas a les seves autoritats judicials competents si l'acte comès es considera també un delicte que doni lloc a extradició d'acord amb la llei de l'Estat requerit. A aquest efecte, els documents, les informacions i els objectes relacionats amb el delicte es remeten gratuïtament per la via prevista a l'apartat 1 de l'article 12. S'ha d'informar l'Estat requeridor del resultat de la sol·licitud.

2. Als efectes d'aquest Tractat, la nacionalitat s'ha de determinar en el moment de cometre el delicte.

ARTICLE 7

Lloc de comissió

1. L'Estat requerit pot denegar l'extradició de la persona reclamada per un delicte que, d'acord amb la seva legislació, s'hagi comès totalment o parcialment en el seu territori o en un lloc assimilat a aquest.

2. Es pot concedir l'extradició de conformitat amb aquest Tractat per un delicte que doni lloc a extradició, amb independència que els actes de la persona reclamada s'hagin efectuat totalment o parcialment a l'Estat requerit, si d'acord amb la legislació d'aquest Estat aquests actes i els seus efectes aconseguits o pretesos, presos en el seu conjunt, suposarien la comissió d'un delicte susceptible d'extradició en el territori de l'Estat requeridor.

ARTICLE 8

Actuacions en curs pels mateixos delictes

L'Estat requerit pot denegar l'extradició de la persona reclamada si aquesta és objecte d'actuacions judicials promogudes per les autoritats competents de l'esmentat Estat a causa del delicte o delictes que van motivar la sol·licitud d'extradició.

ARTICLE 9

Non bis in idem

No es concedeix l'extradició quan la persona reclamada hagi estat definitivament sentenciada per les autoritats competents de l'Estat requerit pel delicte o delictes que van motivar la sol·licitud d'extradició. Es pot denegar l'extradició si les autoritats competents de l'Estat requerit han decidit no iniciar actuacions o posar fi a les que estiguin pendents pel mateix delicte o delictes.

ARTICLE 10

Prescripció

No es concedeix l'extradició quan s'hagi produït la prescripció de l'acció penal o de la pena, d'acord amb la legislació de l'Estat requeridor o de l'Estat requerit.

ARTICLE 11

Pena capital

Si el delicte que ha motivat la sol·licitud d'extradició està castigat amb la pena capital per la llei de l'Estat

requeridor i la llei de l'Estat requerit no preveu aquesta pena per a aquest delictes, o bé aquesta generalment no s'executa, no s'ha de concedir l'extradició llevat que l'Estat requeridor doni garanties que l'Estat requerit consideri suficients del fet que la pena capital no s'executarà.

ARTICLE 12

Sollicitud i documents annexos

1. Les sollicituds d'extradició formulades a l'empara d'aquest Tractat s'han de cursar per conducte diplomàtic. Es poden utilitzar altres vies prèvia consulta recíproca entre els dos estats.

2. Les sollicituds d'extradició han d'anar acompanyades de:

a) la filiació més precisa possible de la persona reclamada, juntament amb qualsevol altra informació que pugui contribuir a determinar-ne la identitat, nacionalitat i residència;

b) l'exposició dels fets constitutius del delictes o delictes pels quals se sollicita l'extradició; i

c) el text de les disposicions legals:

i) en les quals es tipifiqui aquest delictes;

ii) en les quals s'expressi la pena màxima que es pugui imposar per aquest delictes, i

iii) en les quals es regulin la prescripció dels delictes i de les penes.

3. Quan la sollicitud es refereixi a una persona acusada de la comissió d'un delictes, la sollicitud també ha d'anar acompanyada del manament de detenció dictat per un jutge, magistrat o una altra autoritat competent del territori de l'Estat requeridor.

4. Si la sollicitud es refereix a una persona que ja ha estat condemnada i a la qual s'ha imposat una pena, a la sollicitud també s'hi ha d'adjuntar:

i) un certificat de la condemna i de la pena imposada;

ii) un certificat en què consti que la persona ha estat condemnada per sentència ferma, i

iii) una declaració en què es consignin la part de la pena que queda per complir.

ARTICLE 13

Informació complementària

Si la informació proporcionada per l'Estat requeridor és insuficient per permetre a l'Estat requerit prendre una decisió en aplicació d'aquest Tractat, aquest últim Estat ha de sollicitar la informació complementària necessària i pot fixar un termini raonable per rebre-la, amb la consulta prèvia amb l'Estat requeridor.

ARTICLE 14

Autenticació

Les ordres judicials, els certificats de condemna i qualsevol altre document judicial en el qual es fonamenti l'extradició s'han d'autenticar:

a) i) En el cas d'una ordre judicial mitjançant la signatura, o en el cas de qualsevol document original mitjançant la certificació d'un jutge, magistrat o una altra autoritat competent de l'Estat requeridor, i

ii) Mitjançant el segell oficial del ministeri o l'autoritat competent de l'Estat requeridor, o

b) De qualsevol forma que permeti la legislació de l'Estat requerit.

ARTICLE 15

Principi d'especialitat

1. La persona que hagi estat lliurada no ha de ser perseguida, condemnada ni detinguda per al compliment d'una pena per qualsevol delictes comès abans del lliurament diferent del que hagi motivat la seva extradició, ni ha de ser sotmesa a cap altra restricció de la seva llibertat personal, excepte en els casos següents:

a) quan l'Estat que l'hagi lliurat hi consenti. A aquest efecte, s'ha de presentar una sollicitud acompanyada dels documents que preveu l'article 12 i d'un testimoni judicial de qualsevol declaració de la persona lliurada en relació amb el delictes de què es tracti. S'ha de donar el consentiment quan el delictes pel qual se sollicita ha donat lloc a l'extradició de conformitat amb les disposicions d'aquest Tractat;

b) quan la persona lliurada, havent tingut la possibilitat de deixar el territori de l'Estat al qual hagi estat lliurada, no ho hagi fet dins dels 45 dies següents a la seva excarceració definitiva o hagi tornat a l'esmentat territori després d'haver-lo abandonat.

2. Quan la qualificació o la penalitat del delictes imputat es modifiqui en el curs del procediment judicial, la persona lliurada només pot ser perseguida o condemnada en la mesura que els elements constitutius de la infracció novament qualificada hagin permès l'extradició.

ARTICLE 16

Reextradició a un tercer Estat

Excepte en el cas que preveu l'apartat 1, lletra b), de l'article 15, és necessari el consentiment de l'Estat requerit per permetre a l'Estat requeridor lliurar a una altra part o a un tercer Estat la persona que li hagi estat lliurada i que sigui reclamada per aquesta altra part o per un tercer Estat a causa de delictes comesos abans del lliurament. L'Estat requerit pot exigir la tramesa dels documents que preveu l'apartat 2 de l'article 12.

ARTICLE 17

Detenció preventiva

1. En cas d'urgència, les autoritats competents de l'Estat requeridor poden sollicitar la detenció preventiva de la persona reclamada. Les autoritats competents de l'Estat requerit han de resoldre sobre aquesta sollicitud de conformitat amb la seva pròpia legislació.

2. La sollicitud de detenció preventiva ha d'indicar l'existència d'algun dels documents esmentats a l'article 12 i ha de notificar la intenció de cursar una sollicitud d'extradició. Així mateix ha de fer constar el delictes pel qual se sollicita l'extradició, el moment i el lloc de la comissió del delictes i, en la mesura que sigui possible, la filiació de la persona reclamada.

3. La sollicitud de detenció preventiva s'ha de remetre a les autoritats competents de l'Estat requerit, o bé per la via diplomàtica, o per conducte de l'Organització Internacional de Policia Criminal (INTERPOL) o bé per qualsevol altre mitjà que deixi constància escrita o sigui admès pels estats contractants.

4. S'ha d'informar sense dilació l'autoritat requeridora del resultat de la sollicitud.

5. La detenció preventiva pot concloure si, dins dels 60 dies següents a l'inici d'aquesta, l'Estat requerit no ha rebut la sollicitud d'extradició i els documents esmentats a l'article 12. Si per circumstàncies excepcionals s'excedeix el termini esmentat, en cap cas es pot excedir de 90 dies a comptar de la data de l'inici de la detenció. Tanmateix, ha de ser possible en qualsevol moment la posada en llibertat provisional, però en aquest cas l'Estat requerit ha de prendre les mesures

que consideri necessàries per evitar la fuga de la persona reclamada.

6. La posada en llibertat no és obstacle per a una nova detenció, ni tampoc per a l'extradició, si posteriorment es rep una sol·licitud en aquest sentit.

ARTICLE 18

Concurs de sol·licituds

Si l'extradició se sol·licita de manera concurrent per diversos estats, o bé pel mateix delictes o bé per delictes diferents, l'Estat requerit ha de prendre una decisió tenint en compte totes les circumstàncies i especialment la gravetat relativa i el lloc de comissió dels delictes, les dates respectives de les sol·licituds, la nacionalitat de la persona reclamada i la possibilitat d'una posterior extradició a un altre Estat.

ARTICLE 19

Lliurament

1. L'Estat requerit ha de donar a conèixer a l'Estat requeridor, per la via prevista a l'apartat 1 de l'article 12, la decisió sobre l'extradició.

2. Qualsevol denegació total o parcial ha de ser motivada.

3. En cas que s'accepti la sol·licitud, s'ha d'informar l'Estat requeridor del lloc i la data del lliurament, així com de la durada de la detenció amb finalitats d'extradició de la persona reclamada.

4. Sense perjudici del que preveu l'apartat 5 d'aquest article, si la persona reclamada no ha estat rebuda en la data fixada, pot ser posada en llibertat transcorregut un termini de 30 dies. Si la persona no és recollida dins aquest termini, l'Estat requerit pot denegar-ne l'extradició pel mateix delictes.

5. En cas de força major que impedeixi el lliurament o la recepció de la persona subjecta a extradició, l'Estat interessat n'ha d'informar l'altre Estat. En aquest cas, ambdós estats han de convenir en una nova data de lliurament, i s'han d'aplicar les disposicions de l'apartat 4 d'aquest article.

ARTICLE 20

Lliurament ajornat o condicional

1. L'Estat requerit, després d'haver resolt la sol·licitud d'extradició, pot ajornar el lliurament de la persona reclamada a fi d'entaular actuacions contra ella o, si la persona ja ha estat condemnada, a fi que pugui complir en el territori d'aquest Estat una pena imposada per un delictes diferent del que hagi motivat la sol·licitud d'extradició.

2. En comptes d'ajornar el lliurament, l'Estat requerit pot lliurar temporalment la persona reclamada a l'Estat requeridor, en les condicions que ambdós estats fixin de comú acord.

ARTICLE 21

Lliurament d'objectes

1. L'Estat requerit, a petició de l'Estat requeridor i en la mesura que ho permeti la seva legislació, ha d'ocupar i lliurar els objectes: a) que puguin servir de peces de convicció; o b) que, procedint del delictes, hagin estat trobats en el moment de la detenció en poder de la persona reclamada, o que siguin descoberts posteriorment.

2. El lliurament dels objectes esmentats a l'apartat 1 d'aquest article s'ha d'efectuar fins i tot en el cas que l'extradició concedida no es pugui dur a terme com a

conseqüència de la defunció o l'evasió de la persona reclamada.

3. Quan els objectes siguin susceptibles d'embarquement o decomís en el territori de l'Estat requerit, aquest últim, en relació amb un procediment penal en curs, pot conservar-los temporalment o lliurar-los sota la condició que siguin restituits.

4. En tot cas queden estalvis els drets adquirits sobre aquests objectes per l'Estat requerit o per tercers. En cas que hi hagi aquests drets, els objectes han de ser restituits, sense cap càrrec per a l'Estat requerit, al més aviat possible una vegada conclòs el procediment.

ARTICLE 22

Trànsit

1. Es concedeix el trànsit a través del territori d'un dels estats contractants amb la sol·licitud prèvia adreçada per la via que preveu l'apartat 1 de l'article 12, amb la condició que no es tracti d'un delictes que l'Estat al qual se sol·liciti el trànsit consideri de caràcter polític o purament militar, tenint en compte les disposicions d'aquest Tractat.

2. Es pot denegar el trànsit d'un nacional, en el sentit de l'article 6, del país al qual se sol·liciti el trànsit.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat 4 d'aquest article, és necessària la presentació dels documents esmentats a l'article 12.

4. En el cas que s'utilitzi la via aèria, s'han d'aplicar les disposicions següents:

a) quan no es prevegi cap aterratge, l'Estat requeridor ha de notificar a l'Estat el territori del qual hagi de ser sobrevolat i ha de certificar l'existència d'algun dels documents esmentats a l'article 12. En cas d'aterratge fortuït, aquesta notificació té els efectes de la sol·licitud de detenció preventiva regulada a l'article 17, i l'Estat requeridor ha de presentar una sol·licitud formal de trànsit;

b) quan estigui previst l'aterratge, l'Estat requeridor ha de presentar una sol·licitud formal de trànsit.

ARTICLE 23

Legislació aplicable

La llei de l'Estat requerit és l'única aplicable al procediment d'extradició i la de detenció preventiva.

ARTICLE 24

Idioma

En el compliment d'aquest Tractat, els estats contractants han d'utilitzar la seva llengua nacional, i han d'adjuntar la traducció a la llengua nacional de l'altre Estat contractant o bé a l'anglès.

ARTICLE 25

Despeses

1. Les despeses ocasionades per l'extradició en el territori de l'Estat requerit són a càrrec d'aquest Estat.

2. Les despeses ocasionades pel trànsit a través del territori de l'Estat al qual se sol·liciti el trànsit són a càrrec de l'Estat requeridor.

ARTICLE 26

Obligacions internacionals

Aquest Tractat no afecta els drets i les obligacions dels estats contractants nascuts de convenis o tractats internacionals en els quals siguin part.